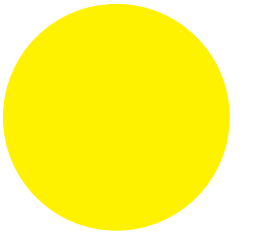

ایران

- **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
- **مدیر مسئول:** صادق حسین جابری انصاری
- **سردبیر:** هادی خسروشاهین

سخن‌روز

امام صادقی (ع):

چون خواستی سلامت نفس برادرت را درپایی، او را به خشم آور. اگر در رفاقت با تو استوار ماند، او برادر تو است، وگرنه برادرت نیست.

تحف العقول، ص ۳۵۷

درخواست مرضیه برومند برای برپایی اختتامیه بدون حاشیه

مرضیه برومند درباره حاشیه‌هایی که در افتتاحیه جشنواره فیلم فجر پیش آمده، گفت: «حال من و رضا بابک هر دو خوب است و مشکلی نیست. مسأله اصلی امروز، جشنواره فیلم فجر است که تا امروز به خوبی پیش رفته و خدا را شکر مورد استقبال همه قرار گرفته است. امسال فیلم‌های باکیفیت و خوش ساختی در جشنواره به نمایش درآمده که ما را نسبت به آینده سینمای ایران امیدوار می‌کند. از همه دوستان و همکاران می‌خواهم همراهی کنند تا یک اختتامیه خوب، شاد، دلپذیر و بدون حاشیه برگزار شود.»

حس ناخوشایند بهنوش صادقی درباره حضور کمرنگ زنان

بهنوش صادقی، کارگردان فیلم «مردم آرام» دربارۀ حضورش به عنوان تنها کارگردان زن در این دوره از جشنواره گفت: «اینکه تنها زن کارگردان جشنواره باشم حس خوشایندی نیست، به‌نحوی که نگاه‌های متنوع نیاز دارد و امیدوارم در سال‌های آینده شاهد حضور پررنگ‌تر زنان فیلمساز باشیم. درباره مضمون این فیلم باید بگویم که فیلم «مرد آرام» درباره انتخاب‌ها، مسئولیت‌آدم‌ها در قبال یکدیگر و تأثیر تصمیم‌های فردی بر زندگی دیگران است. علاوه بر مسأله انتخاب، یکی از جنبه‌های مهم قصه، تلاش شخصیت فیلم برای جبران گذشته‌اش است.»

اظهار رضایت فریبا نادری از واکنش مردم

فریبا نادری، بازیگر نقش ستاره در فیلم سینمایی «شوهر ستاره» درباره نقشی که در این فیلم ایفا کرده گفت: «نقش ستاره را دوست دارم و در کنار او هستم. روزها و ساعت‌ها روی این نقش به تنهایی کار کردم و برای اینکه به کسی که نیستم، برسم، تنهایی‌های زیادی داشتم. با آنکه پنج ماه از کار می‌گذرد اما من هنوز به آن نقش فکرمی‌کنم و درگیر او هستم. ستاره برایم نقش سختی بود، اما همین که دیدم همه آن را دوست داشتند و مردم کنجکاوانه ستاره را دنبال می‌کردند، فکر می‌کنم جواب تلاش‌م را گرفتم.»

اهمیت دریافت جایزه سینمایی از نگاه هومن حاج عبداللهی

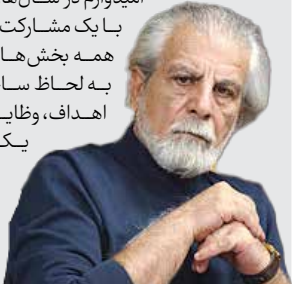
هومن حاج عبداللهی، بازیگر «شمال از جنوب غربی» و «شوهر ستاره» از فیلم‌های حاضر در چهل و سومین جشنواره فیلم فجر درباره اینکه به کسب جایزه فکر نمی‌کند، گفت: «کسب جایزه در سینما بویژه جشنواره فیلم فجر برایم مهم است ولی اصلاً به آن فکر نمی‌کنم. سلیاق مختلفی هستند که نظراتشان را روی هم می‌گذارند و تصمیم می‌گیرند که چه کسی باشد یا چه کسی نباشد. برای دریافت جایزه آنقدر سرمایه‌گذاری نکردم که اگر نشد مایوس شوم و از کارم بمانم. مردم باید به بازی من نمره بدهند اما فکر می‌کنم توانستم کاری را که باید انجام هم.»

دیالوگ

جشنواره فیلم نیازمند بازنگری جدی است

جشنواره فیلم فجر یک جشنواره ویژه است. وقتی می‌گویم ویژه بار ارزشی مثبت یا منفی ندارد، بلکه شبیه هیچ جشنواره‌ای در هیچ‌کجای جهان نیست. این ویژگی باعث می‌شود مراقبت‌های لازم از حرمت و صیانت از آثاری که به نمایش درمی‌آیند در صدر برنامه‌ها قرار بگیرد. امیدوارم در سال‌های بعد اگر بخواهد اتفاقی بیفتد، با یک مشارکت جمعی باشد. جشنواره فجر در همه بخش‌ها از جمله فیلم کوتاه و مستند و به‌ویژه ساختار، شکل اجرایی، مأموریت، اهداف، وظایف و خواسته‌هایش، باید دچار یک بازنگری جدی بشود.

بخشی از گفته‌های منوچهر شاهسوری، دبیر چهل و سومین جشنواره فیلم فجر

امروز در «جشنواره ۴۳»

در دنیای گوزن‌های مجازی!

وصال روحانی

روزنامه‌نگار

امروز (یکشنبه ۲۱ بهمن) در روز ماقبل آخر چهل و سومین دوره جشنواره فجر فقط دو فیلم بخش مسابقه به نمایش درمی‌آید و سپس مشورت و رأی‌گیری اعضای هیأت داوران ۷ نفره جشنواره برای انتخاب بهترین‌ها آغاز می‌شود و ساعاتی بعد از آن اسامی کاندیداهای تمامی رده‌ها براساس نظرات داوران اعلام می‌گردد تا فردا شب (دوشنبه شب ۲۲ بهمن) در آیین اختتامیه جوایز برترین‌ها در حضور اهالی سینما، هنردوستان و نمایندگان رسانه‌ها به آنها اهدا شود. دو فیلمی که روز یکشنبه در برج میلاد تهران برای ارباب چراید و سایر حضار به نمایش درمی‌آیند، از این قرار هستند:

حسین دارابی پس از عرضه فیلم‌های «مصلحت» و «هناس» در ادوار قبلی جشنواره فجر به سراغ زندگی شهید حسن پهلرانی مقدم رفته و روایتی مهم از سال‌های معاصر را به تصویر کشیده است. «خدای جنگ» از محصولات سازمان هنری اوج است و براساس توضیحات فوق، فیلمی از ژانر جنگی و مبتنی بر دفاع مقدس است و به سبب تمرکز بر زندگی یکی از شهدای والا مقام جنگ تحمیلی، یک کار زندگی‌نامه‌ای هم به حساب می‌آید. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: «لیبیایی‌ها قطعاتی از موشک‌ها

در خلاصه داستان این فیلم آمده است: «عباس که راننده پیک موتوری است، طی اتفاقی به دنبال ماشین یک بلاگر معروف می‌افتد و چون در این زمینه کنجکاوست، در کارهای وی دقیق می‌شود. بلاگر تصور می‌کند عباس خفت‌گیر است و قصد سرقت از وی را دارد. به همین خاطر گوشی او روی لایو است و همه چیز به سرعت برای عموم ویرال می‌شود و شرح مواقع پیش روی

یادداشت جشنواره‌ای

درباره جای خالی غذای ایرانی در جشنواره فیلم

پرده بدون سفره

در حالی که فرهنگ غذایی یکی از ویژگی‌های مهم فرهنگی هر کشور صاحب پیشینه و تمدن است، به نظر می‌رسد کارگردانان ایرانی، حتی در فیلم‌های کاملاً بومی و مبتنی بر سبک زندگی اقوام ایرانی کمترین توجه را به این مقوله دارند. چهل و سومین جشنواره فیلم فجر به روزهای پایانی نزدیک شده و در این مدت، با احتساب فیلم‌های بخش ویژه، قریب به چهل اثر بلند به نمایش درآمده است. از این میان شش اثر با موضوع دفاع مقدس و انقلاب اسلامی، شش اثر هم در ژانر کمدی، چهار انیمیشن، یک اثر تاریخی-دینی، تعداد زیادی از آثار با رویکرد اجتماعی، پرتره و مستند تولید شده‌اند؛ البته که این دسته‌بندی می‌تواند با نگاه‌های مختلف تغییراتی کند اما موضوع بحث ما این نیست.

محمد صالح حاجت‌اسلامی منتقد هنری

آنچه که مد نظر این یادداشت کوتاه است این است که به رغم تنوع ژانری، موضوعی، سبکی و حتی نسلی فیلم‌ها و فیلمسازان در همین مدت کوتاه، سبک زندگی ایرانی و اسلامی جایگاه ویژه‌ای در این فیلم‌ها داشته و یا به زبان بهتر می‌توانست داشته باشد که البته دارم از برخی زوایا اتفاقاً تحریف و زنجور به تصویر درآمده است.

یکی از این موارد کمتر پرداخته شده «غذای ایرانی» است. در حالی که این مقوله بسیار مهم است.

اول: می‌توان گفت که مکتب غذای ایرانی یکی از مکاتب اصلی غذایی در دنیاست. غذاهای ایرانی بخشی از تاریخ و هویت ملی کشورمان را تشکیل می‌دهند که بسیاری از روش‌های پخت و تهیه غذا در ایران به هزاران سال قبل بازمی‌گردد و نشان‌دهنده سنت‌های دیرینه است.

دوم: اگر حتی خودمان هم باور نداشته باشیم، به شهادت اغلب گردشگران و مسافران خارجی بازدیدکننده از کشور عزیزمان، غذای ایرانی محبوب و یک میراث زندگی است که نه تنها در داخل کشور بلکه در سطح بین‌المللی نیز مورد توجه قرار دارد. غذای ایرانی یکی از خوشمزه‌ترین و متنوع‌ترین‌ها در جهان است که خود به تنهایی می‌تواند به‌عنوان یک جذابیت گردشگری مطرح باشد.

سوم: غذای ایرانی ویتربین خوش طعم و رنگی است از تنوع اقلیمی و قومیتی ایران عزیز، چرا که هر قوم و منطقه‌ای بر اساس ویژگی‌های اقلیمی و محصولات کشاورزی خود، لیست بلندبالایی از غذاها دارد که انگار در فیلم‌های ما نمی‌تواند فضایی را به خود اختصاص دهد.

چهارم: نکته‌ای که اهمیت بسیار بالایی دارد، مقاومت در مقابل همه فرهنگ‌هاست. به جرأت می‌توان گفت که در اغلب فیلم‌های خارجی سبک زندگی و غذایی حضوری پررنگ دارد و بسیاری از ما به خوبی می‌دانیم با دست‌کم به واسطه تماشای فیلم‌ها گمان می‌کنیم که می‌دانیم که غربی‌ها برای صبحانه و ملودی‌ها و تصانیف سال‌های اخیر گره خورده که اتفاقاً در زمره پرطرفدارترین کارهای قربانی هم محسوب می‌شوند، چندسالی است که به حوزه موسیقی فیلم هم ورود کرده است و پیرپسر هم از معدود آثار اوست. و فضای ملتهب، خشن، پریشان و در عین حال عاشقانه فیلم را با یک دسته از ویولن‌ها و ویولن‌سل‌ها موسیقایی کرده است. اما تفاوت اصلی‌اش با دیگر موسیقی‌ها استفاده به جای او از موسیقی تماتیک-ملودیک آن هم به شکلی طولانی و در عین حال بهره‌گیری از موسیقی‌ها و صداسازی‌های الکترونیک (سازند دیرزین) بوده است. او که حتی در برخی سکانس‌ها سرآهنگ ویولن‌سل سلو هم رفته است، به شکلی بسیار حرفه‌ای از موسیقی معاصر بهره برده است و گاه با صدای دیستورت شده (فیز قیژ) سازها، اوضاع آشفته زندگی غلام و پسرانش را بازنمایی کرده است. اما در بخش مسابقه، موسیقی کریستف رضاعی برای فیلم صدرعالمی، موسیقی‌ای است لطیف و تألیفی. موسیقی کریستف رضاعی یادمان می‌آورد که موسیقی فیلم هنوز تا چه میزان می‌تواند بدون آنکه سانتیمنتال باشد اشک‌انگیز باشد، مؤثر باشد و به درک بهتر فیلم کمک کند.

او که پیش از این موسیقی فیلم‌های به یادماندنی چون کنعان و در دنیای تو ساعت چند است را به سینمای ایران هدیه داده بود و هنرش را به رخ کشیده بود، امسال با موسیقی زیبا صدایم کن نشان داد که چقدر مونتینوین قهار است. بسیاری گفته‌اند که فضای فیلم دهه شصتی است، اگر اینطور باشد موسیقی‌اش هم بی‌شک به آنها نیست و یادآور کار بزرگانی چون بابک بیات، مجید انتظامی، فریدون شهبازیان و حسین علیزاده است.

هر گاوی گاو مش حسن نیست

سندرومی که سال‌ها قبل با افتتاح تونل رسالت رخ داده بود، حالیه در نشان دادن تصاویر بکر خارج از تهران نمایان می‌شود! اینکه نوجوانی دلبسته نوع خاصی از زندگی شود، برای بیشتر خانواده‌های امروز امر غریبی نیست؛ آنچنان قریب و دم دست هست که بتوان آن را لمس کرد، ولی اگر در مدیوم سینما، قصد پاره‌تصویری و سینمایی آن باشد، کار کمی سخت می‌شود. هر چند انتظار از سینما بیان راه‌حل نیست در بیشتر گونه‌ها، ولی ژانر اجتماعی با موضوع ملتهبی چون نگرستن به زندگی نوجوان امروز، از این تعاریف کلاسیک مجزا است. پاران آرزوگونه فیلم نیز آنچنان گل‌درشت است که تماشاگر را در حد تیتراژ نهایه هم نگه نمی‌دارد! نشان دادن حاجی فیروز و مومنوروز و اینکه باید به داشته‌های خودمان تکیه کنیم، همان قدر واجد ارزش بنیادی است که در چنین پلان‌های سینمایی تکرار شده! اما تک دیالوگ‌های پدریزگی که خود روزگاری دلداه سلبریتی‌های زمانه‌اش بود، دردی را درمان نمی‌کند؛ تم داستان اگر در چنین روندی پیش می‌رفت، شاید سمرنزل بهتری می‌داشت. اینکه نشان داده شود دم دست‌ترین راه‌ها، همان گرفتن گوشی و قطع اینترنت در چنین بزنگاه‌هایی باشد، شاید نمایی سینمایی از آن برداشت نشود و نقی به سیاست‌های

نقد جشنواره‌ای

بلانی که مانده دختر فیلم «چشم بادومی» در طولیه به گاوی نگرد، یادآور آن سکانس معروف فیلم «گاوه زنده‌یاد» درایوش مهرجویی است؛ مش حسنی که خوشبخت را گاو می‌پندارد، از فرط دوست داشتن و دلبستگی زیادش به آن حیوان. فیلم «چشم بادومی» داستان سرراستی دارد با دست‌کم چنین در ذهن مخاطب می‌نشیند. قصه دل دادن و دلدادگی نوجوانان و جوانان به سبک خاص از موسیقی‌های؛ موزیک و نوایی که سیطره جهانی یافته است. داستان فیلم دست به نکته چالش‌برانگیزی گذاشته، ولی هر چه پیش می‌رود، از زبان روایتی موقی برخوردار نمی‌شود. صحنه‌های بصری فیلم و این تمرکززدایی‌ای که امسال در جشنواره شده، دل‌مان را بی‌رحم خیابان‌های تهران تنگ کرده است و باعالم آبارتمان‌نشین‌هایش!

ابراهیم عمران روزنامه‌نگار

چهل و سومین جشنواره فیلم فجر به روزهای پایانی خود نزدیک شده و با وجود تنوع ژانری و موضوعی، جای خالی سبک زندگی ایرانی و مؤلفه‌های آن هم پیشگسوت و هم فیلم‌سازان جوان محسوس است. یکی از این موارد کمتر پرداخته شده «غذای ایرانی» است

حالا چه با چشم بادومی و چه با چشمان دیگر...